

↓
Så skriver
du bra
fadderbrev

CHAMPIONS
OF CHANGE

– barnen som
vill bryta
könsrollerna

→ Alla vinner
på jämställdhet

← Att leva i
en långvarig
konflikt

FOTO: SUSANNE KRONHOLM

MED KONFLIKTER OCH FLICKOR I FOKUS

Fler människor än någonsin tidigare är på flykt. 60 miljoner har tvingats lämna sina hem, varav 30 miljoner är barn. Att inte ha ett tryggt hem eller skola att gå till drabbar barn mycket hårt. Förutom brist på mat och vatten är risken att utsättas för våld mycket stor liksom övergrepp och barnäktenskap – något som drabbar flickor dubbelt så hårt.

Konflikten kring Boko Haram i Nigeria, som plågat hela regionen kring Tchad-sjön i årtal, fortsätter att påverka barnen i Nigeria. Ett annat exempel är krisen i Myanmar där folkgruppen rohingyer tvingats fly från den burmesiska militärens våld. Många av dem lever nu i ett av världens största flyktingläger i Bangladesh. Nöden är ofattbar där barn och deras familjer saknar allt. Det här är bara två exempel på kriser där ingen varaktig lösning finns inom synhåll.

Plan International arbetar för att stödja barn under långvariga konflikter så att de får möjlighet till lek och skola trots att deras vardag har trasats sönder. Våra program i de här situationerna handlar om att hitta långsiktiga lösningar på problem i flyktingläger, eftersom allt fler barn tvingas leva hela sin barndom där, men också om att förhindra att barn rekryteras till väpnade grupper. På sida 14 berättar vår barnrättsrådgivare Annette Lyth mer om det här arbetet och hur det nu ska utvecklas ännu mer.

Naturligtvis påverkas även vår fadderverksamhet när ett land drabbas av en konflikt. Som organisation måste vi anpassa oss efter den svåra verklighet vi verkar i och snabbt ställa om när konflikter blossar upp. För oss är det viktigt att du som fadder förstår hur vårt arbete ser ut och att vi aldrig överger barnen utan arbetar vidare på de sätt som är möjliga. På sida 16 kan du läsa mer om vad som händer med vårt arbete ifall en konflikt uppstår.

Ett annat fokus för oss under 2018 är att implementera Plan Internationals nya globala syfte – att arbeta för alla barns

rättigheter och flickors lika villkor. Något som ligger helt i linje med såväl den svenska regeringens feministiska utrikespolitik och FN:s globala hållbarhetsmål. Att satsa på flickor är en av de viktigaste nycklarna för global utveckling:

"Fattigdom måste bekämpas både genom klimatpolitik och med satsningar på flickor – eftersom hållbarhetsmålen är tätt sammanlänkade", sa FN:s vice generalsekreterare Amina Mohammed till DN när hon besökte Stockholm i februari.

Men pojkarna då? Nej, de glömmet vi inte. Tvärtom, för att världen ska bli mer jämställd och rättvis behöver vi få med oss pojkarna och männen i vårt arbete. Plan Internationals program Champions of Change handlar om att utbilda och engagera både flickor som pojkar för att bryta skadliga normer och värderingar.

Champions of change började som ett projekt för att jobba med pojkar inom den hårda macho- och gängkulturen i bland annat El Salvador, Guatemala och Colombia. Nu rullas det ut brett i våra programländer, från Latinamerika till Afrika och Asien. Ungdomarna utbildas i normkritiskt tänkande och i att ifrågasätta stereotypa könsroller. De blir i sin tur ledare och för kunskapen vidare. I det här numret möter du några av dessa ledare – bland annat Emmanuel från Uganda som blev less på sexismen i sitt land och nu driver en kampanj i sociala medier för att engagera män mot diskrimineringen av flickor och kvinnor. För att citera Tomas Agnemo, vår nya jämställdhetsrådgivare som du möter på sida 10: "Män och pojkar gynnas av jämställdhet, punkt."

Med det önskar jag trevlig läsning och en fin vår 2018! Jag vill också passa på att tacka för ditt stöd som gör att vi kan fortsätta vårt långsiktiga arbete med att ge alla barn en trygg framtid.

Mariann Eriksson,
Generalsekreterare, Plan International Sverige

Plan International är en internationell barnrättsorganisation som arbetar för och tillsammans med barn. För Plan International är barn i världen en kraft som kan påverka sin egen utveckling.

Plan International:

- stödjer utvecklingsarbete på gräsrotsnivå tillsammans med barnen och utifrån deras rättigheter och behov
- hävdar barns rättigheter
- ökar förståelsen mellan olika kulturer och människor
- arbetar utifrån FN:s barnkonvention

Plan Internationals arbete finansieras främst genom fadderskap. Som fadder stödjer du utvecklingen i barnets närmiljö. Dina pengar går alltså inte till något enskilt barn utan bidrar till att många får det bättre.

Plan International är en religiöst och politiskt obunden organisation som ingår i ett internationellt nätverk av mer än 70 länder. Det gör Plan International till en av världens största biståndsorganisationer som arbetar med barn.

Vår verksamhet utvecklas ständigt. Aktuell information får du på vår hemsida: www.plansverige.org

Telefon: 08-58 77 55 00
Telefontid mån–tors:
09.00–12.00, 13.00–20.00
fre: 09.00–12.00, 13.00–16.00
lunchstängt 12–13

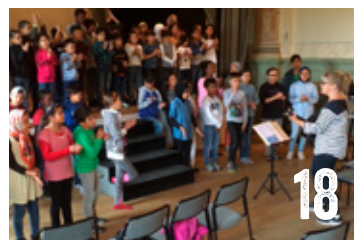
Fadderbidrag:
Pg: 90 07 01-4, Bg: 900-7014
Övriga bidrag:
Pg: 90 07 31-1, Bg: 900-7311

BARNENS FRAMTID ges ut av Plan Sverige Produktion & Försäljning AB, Textilgatan 43, Box 92150, 120 08 Stockholm
planinternationalproductions.com
info@plansverige.org
Ansvarig utgivare: Mariann Eriksson, mariann.eriksson@plansverige.org
Redaktör: Stina Bergdal
Layout: Jesper Zacco

Tryck: V-TAB, 2018

OMSLAGSBILDEN:
Colombia
Foto: Plan International /
Anika Buessemeier

INNEHÅLL #1

4» DE KÄMPAR FÖR FÖRÄNDRING

Champions of Change låter barnen vara ledare i förändring av normer och strukturer.

10» MED SIKTE PÅ JÄMSTÄLLDHET

Plan International Sveriges nya rådgivare svarar på frågor om jämställdhet.

12» MEMORY HÖJER RÖSTEN

Möt Memory Mbewe som står upp för flickors rättigheter genom tv- och radioprogram.

14» LÅNGVARIGA KONFLIKTER

Nytt stöd ska utveckla arbetet med unga som bor i konfliktområden.

16» FADDERVERKSAMHET I KONFLIKT

Vad händer om området där ditt fadderbarn bor drabbas av en väpnad konflikt?

18» MUSIKTÄVLING #PASSTHEMIC

Skolan där musiken är både global och central.

19» HÄNT SEN SIST

Jorden runt med Plan International.

20» FÖRETAG SOM GÖR SKILLNAD

Dådermans kök och badrum AB är med i kampen.

21» BREVSKRIVNING I DIGITAL VÄRLD

Lär dig mer om hur du kan skriva brev digitalt och få tips på vad du kan skriva om till ditt fadderbarn.

22» FADDERRESOR NÄSTA ÅR

Följ med oss till Dominikanska republiken, Thailand och Myanmar!

23» UNGDOMSRÅDET

Hur efterlevs barns rättigheter i förskolan?

JÄMSTÄLLDHET

För att bryta diskrimineringen mot flickor engageras pojkar i jämställdhetsarbetet. I Uganda finns bland annat en så kallad mensklubb där medlemmarna får vara med och sy mensskydd och samtidigt bryta tabuerna kring mens.

RYGGGEN MOT NORMERNA

Diskriminering, sexuella övergrepp och trakasserier. En vardag som flickor och kvinnor över hela världen tvingas stå ut med. I programmet Champions Of Change utbildas flickor och pojkar för att förändra normerna bakom detta.

– Att stärka flickor räcker inte, om inte hela samhället blir medvetet kommer de att fortsätta möta samma barriärer, säger Jessica Påfs på Plan International Sverige.

TEXT: STINA BERGDAL FOTO: PLAN INTERNATIONAL/ QUINN NEELY

Sedan 2012 har Plan Internationals arbetssätt som kallas Champions of Change spridit sig till olika projekt runt om i världen. I dag finns Champions of Change i allt från samtalsgrupper i skolan eller på fritiden, till fotbollslag, där båda flickor och pojkar förutom att spela fotboll också får verktyg för att ifrågasätta och förändra genusnormer.

Arbetsättet går ut på att utbilda ungdomar i hur stereotyper och normer om flickor och pojkar ser ut och påverkar vårt samhälle. De får diskutera olika problem i grupper och prata om hur stereotyperna drabbar dem själva och andra. Tanken är att ungdomarna ska bli medvetna om problemen, uppmärksamma saker som händer i deras närområde och föra vidare kunskapen de har fått till andra i sin närhet.

– Det är en förändringsprocess genom dialog kan man säga. Det är inte meningen att alla ska gå utbildningen, kunskapen ska spridas genom att den utbildade flickan eller pojken är uppmärksam och ifrågasätter normer och stereotyper i vardagen och på

så vis även väcker dessa tankar hos andra, säger Jessica Påfs som är rådgivare för sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter på Plan International Sverige.

Champions of Change kom till efter att Plan International sett att de barriärer som finns i flickors liv kommer att finnas kvar även om flickan själv stärks. Därför började organisationen arbeta med att även göra pojkar och män medvetna om problemen.

– Vi försöker framförallt problematisera och bryta destruktiva maskulinitetsnormer och lyfta fram hur såväl flickor som pojkar påverkas och utsätts av dessa normer. Det är svårt att prata om konkreta resultat när det handlar om normförändringar men det vi kunnat se hittills är att attityder har förändrats, konstaterar Jessica Påfs.

På kommande sidor kan du läsa om några av ungdomarna som har utbildats till så kallade Champions of Change och hur det har fått dem att vilja förändra samhället.

EMMANUEL UTMANAR MANSGRISARNA

I ett rum i Ugandas huvudstad Kampala pågår ett uppror. Målet: lika möjligheter och rättigheter för flickor och kvinnor. Medlet: Facebook, Instagram och YouTube.

TEXT: SUSANNAH BIRKWOOD ÖVERSÄTTNING: SOFIA KLEMMING NORDENSKIÖLD FOTO: PLAN INTERNATIONAL

I Uganda finns många pojkar och män som anser att flickor föds till världen enbart för att passa upp på dem. 23-åriga Emmanuel tröttnade på den rådande sexismen och manschauvinismen i sitt land och drog igång en kampanj för att engagera män mot den utbredda diskrimineringen av flickor och kvinnor. Han tillhör ett växande antal unga pojkar och män i Uganda som har bestämt sig för att utmana skadliga könsroller och normer i samhället.

Efter att ha fått utbildning genom Plan Internationals program Champions of Change, som engagerar ungdomar att driva egna projekt för jämställdhet, startade Emmanuel en kampanj i sociala medier.

– Jag postar positiva budskap om jämställdhet på Facebook, Twitter och Instagram och delar videor med låtar jag har gjort på YouTube som handlar om

att stoppa barnäktenskap och tonårsgraviteter, säger Emmanuel, som växte upp enbart med sin pappa och har färgats av det.

– Sociala medier är ett bra verktyg för att propagera för flickors rättigheter eftersom de flesta unga människor använder de här plattformarna och det ger mig en chans att interagera med dem, även på ett individuellt plan.

Han berättar att han nyligen var i kontakt med en 17-årig kille på Facebook som hade en väldigt negativ attityd mot kvinnor.

– Jag pratade med honom om de fördelar som finns när kvinnor kommer ut i arbetslivet och när män gör mer av hushållsarbetet hemma. Om kvinnan arbetar minskar pressen på mannen att behöva dra in alla pengar och försörja familjen, medan om mannen hjälper till att laga mat så blir saker gjorda mycket snabbare hemma.

Emmanuel fortsatte med sina budskap och lyckades till slut slå in en kil i den manschauvinistiska 17-åringens tankebanor.

– Efter flera konversationer började killen att ändra sitt sätt att tänka. Jag vann över honom på min sida och nu hjälper han mig att kampanja för att fler killar och män ska ändra sina attityder, berättar Emmanuel.

Men att som ung man stå upp för jämställdhet och ifrågasätta

patriarkatet har inte varit någon dans på rosor. Emmanuel möts ständigt av hån och nedvärderande kommentarer från andra män.

– Jag råkar ut för mycket trakasserier och mobbning för att jag driver frågor om flickors rättigheter. De flesta män tycker inte om att jag vill ge kvinnor mer makt. De tror att om en kvinna får kunskap om sina rättigheter kommer hon ta över makten och bestämma allting i hemmet. Det kommer skapa kaos i familjen och mannen kommer känna att han inte får någon respekt.

"Sociala medier är ett bra verktyg för att propagera för flickors rättigheter"

Plan Internationals forskning visar att Emmanuel tyvärr är långt ifrån ensam om att utsättas för den typen av stigma. I stora delar av världen finns en enorm maktobalans mellan män och kvinnor där kvinnor har betydligt lägre status i alla delar av samhället. De män som vågar trotsa dessa normer

utsätts för hån, mobbning eller i vissa fall våld. Rashid Javed, chef för Plan International i Uganda, säger att Emmanuel's aktivism är ett fantastiskt exempel på hur sociala medier kan skapa platser för barn och unga att delta och få mer inflytande över sina liv.

– Emmanuel's kampanj på nätet visar att han har insett att när flickor ges samma möjligheter som pojkar är det bra såväl för dem själva, som för deras familjer och hela samhället. När vi investerar i flickor vinner alla.

– Hans fall visar också hur avgörande det är att vi tacklar det stigma som pojkar och män möter när de kämpar för flickors rättigheter. De behöver allierade. Alla – regeringar, civilsamhället, företag, ledare, föräldrar och barn – behöver förstå vad diskriminering av kön består av, hur dessa normer upprätthålls och hur de kan vara en del i att utrota detta.

Under tiden tänker inte Emmanuel låta sina kritiker hindra honom i kampen för jämställdhet.

– När folk kritiserar mig utmanar jag dem. Jag ber dem att tänka på de människor som har funnits där för dem när de har känt sig som allra mest ensamma. Oftast är det kvinnor som funnits där – våra mammor och systrar.

Sedan Emmanuel blev en del av Champions of Change-arbetet i Kampala har han arbetat hårt för att ändra de negativa attityderna som finns mot kvinnor och flickor runt om i Uganda.

LIVSVIKTIG TRÄNING

I São Luis i Brasilien finns ett gäng killar som kombinerar fotbollsträningarna med att stå upp för allas lika rättigheter. Nu tar de gärna diskussionen och vill själva vara goda förebilder för jämställdhet.

ÖVERSÄTTNING: SANDRA DOUGLASDOTTER FOTO: PLAN INTERNATIONAL

TANIEL, 18 ÅR

"**Det finns massor** av möjligheter här där jag bor, men på grund av droger väljer många ett liv fyllt av våld. Det har lett till att kvinnor förolämpas och flickor dödas praktiskt taget varje dag mitt framför oss.

Mitt jobb med Plan International har fått mig att förstå att om vi ser människor som har det svårt, som sjunker djupare in i droger och våld, måste vi försöka hjälpa dem. Såklart kan det vara svårt att få folk att lyssna. Jag har sett våldsamheter mellan par som varit påverkade av alkohol och det är svårt att gå emellan. Jag vet inte vad de där männen är kapabla till, men vi kan stötta de flickor som behöver det.

Jag vill få flickor och kvinnor att inse att de inte förtjänar att bli slagna. Nu för tiden inspirerar det mig att se flickor stå upp för sig själva och kräva jämställdhet. De förtjänar att ha en röst och det får mig att vilja kämpa för flickors rättigheter.

Nyligen skulle jag på en konferens tillsammans med en annan kille, men det kändes inte rätt, så jag ringde Luciana på Plan International Brasilien och sa: *'Istället för en annan kille borde en tjej åka och representera Maranhão och vår stad.'* Vi lyckades ändra och så åkte vi till huvudstaden Brasilia tillsammans istället – det gjorde mig glad att se henne kämpa för sin dröm."

CLIBSON, 15 ÅR

"**Oavsett hudfärg, ras, kön eller religion**, vi är alla likadana – det är vad jag lärt mig av Plan International. Jag har gått på aktiviteter ett tag nu och jag har lärt mig varför det är viktigt att respektera flickor. Hälften av vår befolkning är ju faktiskt kvinnor.

Men våld finns fortfarande i mitt samhälle och kvinnor fortsätter lida. Jag bor nära ett par som grälar massor. En kväll hade de ett stort bråk på en bar och fortsatte när de kom hem. Jag satt utomhus och såg vad som hände. Jag sa åt mannen att låta sin fru vara. Jag sa: *'Att slå kvinnor är ett brott'*. Då sa han: *'Den här kvinnan är min och jag slår henne när jag vill'*. Jag var rädd att han skulle slå mig också, så jag gick in och hörde dem fortsätta gräla. De är fortfarande ihop och efter vad jag förstår, vill hon inte lämna honom eftersom hon är beroende av honom för barnens skull. Det är vanligt i mitt samhälle.

Jag vet inte vad jag skulle göra om det hände igen, men jag vet att kvinnor har samma rättigheter som män och att vi måste respektera det. Därför måste vi ta ansvar och utbilda alla i samhället. Män i Brasilien måste lära sig att vara artiga, mjukare och vänliga – men framförallt, måste vi respektera kvinnors rättigheter."

FOTO: PLAN INTERNATIONAL/QUINN NEELY

KROSSAR MYTER OM MENS

I Uganda råder en negativ attityd mot mens och det florerar många myter. På grund av brist på mensskydd, säkra skoltoaletter och ett stigma i samhället stannar många flickor hemma från skolan när de har mens. Många slutar skolan helt och hållet när de kommer in i puberteten, bara 57 procent av flickorna går klart årskurs sex.

Genom Plan Internationals projekt Champions of Change vill man bryta stigmat kring mens. I särskilda "mensklubbar" får flickor och pojkar mellan 11 och 18 år lära sig fakta om mens och vilka utmaningar flickor ställs inför. Dessutom får både killar och tjejer sy återanvändningsbara mensskydd som flickorna kan ta med sig hem. De bindor som blir över säljs för att kunna betala nya skoltoaletter. Genom att göra mensskydden tillsammans delar eleverna det ansvar som annars skulle bäras av enbart flickorna – och det bästa av allt, med gratis mensskydd kan fler flickor gå kvar i skolan.

ABEL HJÄLPER FLICKOR TILLBAKA TILL SKOLAN

Abel, 24, växte upp i en familj med sju flickor. Det är skälet till att han som vuxen valt att engagera sig i kampen för flickors rättigheter i Uganda.

– I vårt samhälle ser män ner på kvinnor, det är inte rätt. Kvinnor har rätt att bli behandlade på samma sätt som män. Genom Champions of Change i huvudstaden Kampala har Abel startat ett projekt där flickor som hoppat av skolan kan tjäna pengar genom att tillverka handväskor, så att de kan betala sina skolavgifter och börja undervisningen igen. Trots att projektet har nått positiva resultat har Abel fått utstå mycket kritik och hån på grund av sitt engagemang.

– Jag blir mobbad för att jag som man kämpar för jämställdhet, eftersom män i Uganda ska se sig själva som att de står över kvinnor.

– De tror att bara för att jag vill hjälpa flickor måste jag vara en typisk kvinnokarl, att jag har ett annat syfte. Abel drömmer om ett Uganda där män behandlar kvinnor på lika villkor.

–Jag vill se att kvinnor får samma jobb som männen.

FOTO: PLAN INTERNATIONAL/QUINN NEELY

JÄMSTÄLLDHET GYNNAR ALLA

Kvinnor har drivit rättighetsarbetet i alla tider. Nu är det dags för männen att skapa sin egen förändring för en mer jämställd värld, säger Tomas Agnemo, ny jämställdhetsrådgivare på Plan International Sverige.

TEXT: SOFIA KLEMMING NORDENSKIÖLD ILLUSTRATION: JESPER ZACCO

Plan International har ett nytt globalt syfte där vi ska arbeta för alla barns rättigheter och flickors lika villkor. Målet är en jämställd värld, men vad betyder det egentligen? Och hur når vi dit?

Tomas Agnemo har arbetat med jämställdhetsfrågor i tjugo år både i Sverige och utomlands med ett förflutet inom bland annat Rädda Barnen och Män för Jämställdhet. Nu får han en viktig roll på Plan International Sverige i att kvalitetssäkra våra program så att de verkligen bidrar till ökad jämställdhet.

Först och främst, hur definierar man ett jämställt samhälle?

– Det är ett rättvist samhälle där alla har samma rättigheter, möjligheter och skyldigheter – oavsett kön men också ålder, klass, etnicitet, funktionsvariation och sexuell läggning.

Hur jämställda är vi i Sverige jämfört med övriga världen?

– Vi är rätt så jämställda men har samtidigt en lång väg att gå. Det Sverige har, till skillnad mot många andra länder, är en politisk vilja. Vi har en feministisk regering och har fått en ny myndighet för jämställdhet. Men vi får inte tro att vi är världsbäst, inte minst "metoo"-kampanjen visade att det finns stora brister även här.

Hur gör man samhällen mer jämställda? Vad säger forskningen?

– För det första behöver man utgå från ett maktperspektiv, arbeta intersektionellt och med jämställdhetsintegrering, vilket

betyder att jämställdhet ska vara en komponent i all verksamhet och att allt man gör ska kvalitetssäkras ur ett jämställdhetsperspektiv. För det andra handlar det om att börja tidigt med normförändrande arbete. Man måste börja redan i förskolan och jobba med såväl barn, vårdnadshavare och andra vuxna i barnens närhet.

Plan International arbetar i många samhällen med djupt rotade patriarkala normer där flickor har betydligt lägre status än pojkar. Hur kan vi med vår närvaro bidra till att förändra inbitna traditioner och värderingar?

– Som barnrättsorganisation måste vi jobba med barn och ungdomar för att skapa en förändring underifrån och se dem som aktörer. Vår roll är att ge dem redskap och utrymme och se till att deras röster hörs så att de kan driva förändring. Vi måste också arbeta med religiösa och traditionella ledare, lärare och föräldrar och andra vårdnadshavare.

Hur ser du på Plan Internationals nya syfte att arbeta för barns rättigheter och flickors lika villkor? Glömmer vi bort pojkarna i den här strävan?

– Nej, jag tycker inte att vi glömmer killarna. Kvinnor har drivit rättighetsfrågor i alla tider medan män suttit stilla i patriarkatets båt. Nu måste männen vakna upp och driva sin egen förändring. Flickor är ju mer utsatta i ett patriarkalt samhälle samtidigt som vi

"Män och pojkar gynnas av jämställdhet, punkt."

på vägen mot jämställdhet behöver få med oss pojkarna. Vi måste alltid ha med en komponent att jobba med pojkar och män för att det annars finns risker med att de blir exkluderade och till exempel blir våldsamma då deras makt minskar. Vi är en rättighetsbaserad organisation som alltid står på barnens sida.

Hur gör man för att engagera pojkar och män i jämställdhetsarbetet?

– Män och pojkar gynnas av jämställdhet, punkt. Patriarkala samhällen drabbar även pojkar och män och vi måste våga visa fler sidor av oss själva, till exempel att våga gråta och krama andra män och inte gömma oss bakom en mask. Se bara vad den traditionella mansrollen leder till – män är mycket mer ensamma, har högre självmordsfrekvens, högre alkohol- och drogkonsumtion, utsätts mer för våld och mord.

Vi måste börja tidigt att arbeta med pojkar genom att bedriva jämställdhetsarbete i skolan, i idrottsföreningen eller på andra platser där pojkar befinner sig. Vuxna män kan man nå genom föräldraskapet. När män blir pappor är de ofta öppna för att prata om sin roll, till exempel i familjen, och då har man också ett forum med pappagrupper. Inom vårt program Champions of Change ska vi precis dra igång ett nytt projekt där tonårstjejer och pappor i Brasilien och Nicaragua kommer att delta för att bland annat få en närmare relation och för att papporna ska få fördjupad förståelse för att även deras döttrar har rättigheter.

Kan en lott öka respekten för barns rättigheter?

Vår övertygelse är att världen blir bättre med starka ideella organisationer. Det är därför Postkodlotteriet finns. Och det är därför lotteriets överskott fördelas mellan ett 50-tal ideella organisationer som arbetar för att förbättra villkoren för människor, djur och natur.

Sedan Postkodlotteriet startade har organisationerna fått dela på 8,3 miljarder kronor, varav 170 miljoner har gått till Plan International Sverige.

Hur är det då, kan en lott öka respekten för barns rättigheter? Nej, tyvärr. Det vore väldigt förenklat att se det på det sättet. Men den som har en lott i Postkodlotteriet bidrar till att viktiga organisationer kan verka för bra saker, som till exempel att barns rättigheter respekteras.

Stort tack Plan International Sverige för allt ni gör, och stort tack till alla som har en lott – ni möjliggör så mycket!

#postkodeffekten

Putte Nelsson är vinstutdelare i Postkodlotteriet.

Åldersgräns 18 år. Gå in på stodlinjen.se om du eller en anhörig spelar för mycket. Mer information på postkodlotteriet.se

"JAG TALAR FÖR DEN SOM INTE KAN TALA FÖR SIG SJÄLV"

I Malawi blir varannan flicka med barn före 18 års ålder och lika många utsätts för barnäktenskap. Det här vill ungdomsaktivisten Memory Mbewe förändra. I sin egen radio- och tv-show ger hon unga tjejer en röst.

TEXT: SOFIA KLEMMING NORDENSKIÖLD FOTO: STINA BERGDAL

– **Situationen för flickor** i Malawi är väldigt svår. Hälften av alla flickor gifter sig före 18 års ålder. Nästan alla mina kompisar är redan gifta och har familj, säger hon.

Malawi är ett av världens fattigaste länder. Kulturen präglas av djupt rotade könsroller där mannen har en betydligt starkare maktposition än kvinnan.

– Som flickor uppfostras vi enbart till att passa upp och tillfredsställa männen. Mannen ska behandlas som kung i familjen; han äter vid bordet medan kvinnan och barnen äter utomhus på marken; han får de bästa delarna på kycklingen medan resten av familjen äter majsgröt, säger Memory och ler bittert.

En stark symbol för maktfördelningen mellan könen i Malawi är att gifta par ofta bara har en enkelsäng i sovrummet. Där sover mannen.

– Kvinnan ligger normalt på en matta på golvet. Hon får bara komma upp i sängen när mannen önskar.

Men så här kan det ju inte fortsätta. Memory Mbewe representerar en ny generation malawiska kvinnor som har trotsat normen, utbildat sig på universitet och gjort karriär.

– Jag är en av Malawis lyckligaste kvinnor, säger Memory och skrattar.

Hon berättar att hon själv hade kunnat bli en av landets alla unga mödrar. Hennes mamma var bara 14 år när Memory föddes.

– Jag vet hur det är att vara barn till en ung mamma. Hon kunde inte ta hand om mig, hela min barndom flyttade jag runt hos olika släktingar. Min familj är fattig så ingen hade råd att ha mig kvar någon längre period, berättar hon.

Barndomens rotlöshet har präglat henne:

– Det är förvirrande för ett barn att inte veta var man hör hemma. Men jag hade snälla släktingar. Min morfar var polis och uppmuntrade mig att studera. Hans stöd betydde allt.

På universitetet i huvudstaden Lilongwe utbildade sig Memory till lärare och det var genom läraryrket hon kom i kontakt med radio- och tv-kanalen Timweni, som startades av Plan

International. Timweni gör program för barn och unga och Memory fick testa att göra skolprogram på radio för barn som studerar på distans. Men hon gjorde snabbt karriär och blev erbjuden att göra egna program för unga både för radio och tv.

– Unga människor saknar en röst i Malawi. Våra erfarenheter och åsikter tas inte på allvar, särskilt inte flickors. Mina program lyfter frågor som det sällan talas om i vår kultur, som de negativa konsekvenserna av barnäktenskap och tonårsgraviditeter.

Memory Mbewe har tillsammans med Plan International och

"Jag kände tidigt att jag ville någonting annat med mitt liv, att jag vill skriva om min egen historia."

andra barnrättsorganisationer deltagit i en nationell kampanj för att Malawi ska förbjuda barnäktenskap och förra året blev det verklighet. Nu måste lagen implementeras och för det krävs enorma utbildningsinsatser så att flickor, pojkar, föräldrar, lärare och traditionella ledare får kunskap om lagen och de negativa konsekvenser som barnäktenskap leder till. Där kan Memorys radioprogram som når 90 procent av landets befolkning spela en viktig roll.

– Jag tror att i alla situationer som man ställs inför har man en chans att göra skillnad i någon annans liv. För länge sedan bestämde jag mig för att tala för den som inte kan tala för sig själv. Det är därför jag gör det här i dag. Jag ska fortsätta kämpa för att flickor och kvinnor ska få samma rättigheter och möjligheter som män i vårt land.

I december förra året reste Memory hela vägen från Malawi till Umeå för att vara med i Musikhjälpen och berätta om sin kamp mot barnäktenskap och hur media kan vara ett sätt att nå ungdomar.

NYTT STÖD TILL BARNEN SOM LEVER I KONFLIKTER

Plan International Sverige tar ett nytt grepp om utdragna och långa konflikter. Målet är att all fantastisk energi som finns hos ungdomar ska användas för att skapa fred.

TEXT: SANDRA DOUGLASDOTTER FOTO: PLAN INTERNATIONAL

Barn är särskilt utsatta i konflikter. De räknar med föräldrarnas skydd, men i en konflikt är det omöjligt. Då faller många barns världs bild. I en långvarig konflikt tvingas barn leva med osäkerheten under lång tid, en stress som riskerar att ha stor påverkan i längden. Många får svårt att koncentrera sig och att komma i kapp i skolan. Det ökar risken för utanförskap och att dras in i missbruk eller gå med i väpnade grupper – vilket i förlängningen eldar på konflikten.

Plan International har länge arbetat för barn i konfliktområden, men ser i dag nya utmaningar med fler långvariga konflikter. Nu

har Plan International Sverige fått finansiering från biståndsmyndigheten Sida för att stärka barn i just utdragna och långa konflikter i tre utvalda länder: Myanmar, Tanzania och Centralafrikanska republiken.

– Vi vill skapa något nytänkande, som vi tycker saknas. Vi kommer att arbeta förebyggande för att barn och unga inte ska rekryteras till att bli barnsoldater. Tidigare har mycket gjorts för att återetablera barn som har dragits in i konflikter, men nu vill vi fånga upp dem redan innan, säger Annette Lyth, barnrättsrådgivare på Plan International Sverige.

I Centralafrikanska republiken har Plan International bildat ungdomsråd som bland annat får vara med och bestämma hur skolan ska se ut när den byggs upp.

Arbetet kommer att se olika ut, men gemensamt för alla länderna är att den främsta grogrunden för att gå med i en väpnad grupp är när unga inte ser några meningsfulla alternativ. Just därför är det viktigt att de aktiviteter som Plan International presenterar känns meningsfulla och på riktigt. Precis så tänker organisationen i sitt arbete för burundiska flyktingar i flyktingläger i Tanzania. Fokus ligger på de allra mest utsatta barnen som lever utan sina föräldrar.

– Alla unga, var de än bor, har mycket energi som kan kanaliseras positivt eller negativt. Vi försöker utnyttja energin och bygga unga ledare som kan ta en aktiv roll i fredsprocessen, säger Annette Lyth.

Barnen får mentorer i form av äldre traditionella ledare, de bildar ungdomsråd och tanken är att människor i olika åldrar tillsammans ska jobba för fred.

– De här flyktingarna kan få enorm betydelse om de får möjlighet att komma tillbaka till Burundi någon gång, för inuti landet finns inte en chans att arbeta med det här, säger Annette Lyth.

Att både barn och föräldrar är införstådda med vad det innebär att gå med i en väpnad grupp är avgörande och det är en del av Plan Internationals arbete i Centralafrikanska republiken. Det finns olika anledningar till att barn går med i väpnade grupper, men i vissa fall är det familjen som trycker på av ideologiska skäl eller för att de får pengar.

– Många föräldrar tänker inte på vad det betyder långsiktigt,

de ser det som ett arbetstillfälle. Vi pratar med dem om vilka framtidsmöjligheter som finns om barnet istället får gå kvar i skolan, säger Annette Lyth.

Föräldrarnas roll är viktig för barn i utsatta situationer. Studier från andra världskrigets London har visat att barnen som stannade kvar med föräldrarna och upplevde bombanfall i många fall mår bättre än de barn som skickades till säkra platser, men bort från sina föräldrar.

– Föräldrar har ofta svårt att förstå att barnens beteende beror på stress och osäkerhet. De måste förstå signalerna och visa

"Alla unga, var de än bor, har mycket energi som kan kanaliseras positivt eller negativt"

tålmodighet istället för att bli arga på sina redan stressade barn. Många föräldrar har inte pratat om barns psykologi tidigare, och det är positivt att det kommer upp.

I Myanmar har konflikter pågått i olika delar av landet under lång tid, ett stort antal människor har tvingats bort från sina hem. I akuta situationer startar organisationer som Plan International ofta upp tillfälliga skolor, men problemet är att dessa oftast inte är kopplade till utbildningssystemet.

– Pengar för nödsituationer varar ofta i ett eller två år, men det fungerar inte när människor sitter i flyktingläger i 10 eller 20 år. Därför är det svårt för organisationer att arbeta långsiktigt. I Myanmar försöker vi sätta upp ett utbildningssystem i flyktinglägren som är kopplat till det statliga systemet och erkänns av myndigheterna så att examen där kan leda vidare till högre studier eller arbete.

PSYKOLOGISKA EFFEKTER AV LÅNGVARIG STRESS I KONFLIKT:

- Nervositet, reaktion vid minsta ljud.
- Passivitet, reagerar inte på något alls.
- Att gå tillbaka i utvecklingen, som att sluta prata eller börja kissa på sig igen.
- Rädsla att föräldrarna ska försvinna, vill inte bli lämnade och vill vara nära dem hela tiden.
- Mardrömmar.
- Koncentrationssvårigheter och svårigheter att tillgodogöra sig kunskap i skolan.
- Aggressivitet.

VAD HÄNDER NÄR MITT FADDERBARN HAMNAR I EN VÄPNAD KONFLIKT?

Det händer tyvärr att fadderbarn faller offer för konflikter, som i Sydsudan där inbördeskrig har pågått sedan slutet av 2013.

Vi bad Givarservice på Plan International Sverige att förklara hur fadderskapet och arbetet påverkas om en konflikt uppstår.

När konflikten i Sydsudan spreds till områden där våra fadderbarn bor, tvingades många fly och ett stort antal fadderbarn lever nu i något av grannländerna. Plan International Sydsudan samarbetar med kontoret i Uganda för att även nå flyktingarna på andra sidan gränsen.

Ofta stoppas postgången mellan fadder och fadderbarn. Det kan finnas olika anledningar till det. Ibland tvingas fadderbarnen fly eller flytta och det kan vara för farligt för personalen att ta sig ut till vissa områden. I samband med naturkatastrofer kan det vara svårt eller omöjligt att ta sig fram och i i vissa fall lägger vi förstås alla resurser på livräddande insatser.

I fallet med Sydsudan stoppades kommunikationen med faddrarna och till slut tvingades Plan International stänga ner fadderverksamheten i landet. Vi passade på att ställa lite frågor till Givarservice på Plan International Sverige.

Varför avslutar Plan International ibland fadderverksamhet i konflikttrabbade områden?

Det är viktigt att veta att Plan International aldrig överger barnen, vi arbetar alltid vidare på de sätt som är möjliga. I en kris

eller konflikt blir fadderbarnets behov helt annorlunda och därför måste vi förändra insatserna och anpassa oss till situationen.

Precis som i Sydsudan händer det att fadderbarnen tvingas fly och då försöker vi hitta nya sätt att hjälpa dem, till exempel i ett flyktingläger. Ibland tvingas vi avsluta det traditionella fadderskapet, eftersom vi inte har möjlighet att möta de åtaganden som finns gentemot faddrarna när det inte går att brevväxla eller få fram uppdateringar om fadderbarnet.

Vad händer med mitt bidrag?

Om vi inte längre kan bedriva barnfadderskapet i ett land försöker vi alltid hitta andra möjligheter för våra faddrar så att de kan fortsätta stödja vårt arbete och att vi tillsammans kan göra så stor nytta som möjligt. I fallet med Sydsudan erbjöds merparten av faddrarna att istället bli katastroffadder där bidraget bland annat gick till och bidra till vårt akuta arbete i landet och i grannländerna.

Varje fall hanteras separat och om vi av någon anledningen tvingas avsluta vår barnfadderverksamhet i ett land informerar vi de berörda faddrarna om detta.

SÅ HÄR HAR DU SOM FADDER BIDRAGIT UNDER ÅRET

NU KAN DU LÄSA VAD VI HAR
GJORT I DET LAND DÄR DITT
FADDERBARN BOR! RESULTAT
FRÅN ÅRET SOM GÅTT HITTAR
DU PÅ PLANSVERIGE.ORG

I DAGARNA FÅR DU ETT
MEJL MED EN LÄNK TILL
RAPPORTEN!

Har du inte
registrerat din
mejl ännu?

Kontakta Givarservice på mejl eller
telefon för att registrera din e-postadress
och få tillgång till alla uppdateringar om
ditt fadderbarn digitalt!

08 58 77 55 00 | fadder@plansverige.org

Kumlienskolan i Vänersborg är en av skolorna som deltar i musiktävlingen #passthemic och eleven Vusal tror att deras låt har en stor chans att vinna.

MUSIK SOM GEMENSAMT SPRÅK

Man kan lyssna på musik när man är glad och man kan lyssna på musik när man är ledsen, förklarar tioåriga Vusal från Azerbajdzjan. Han går i årskurs fyra på Kumlienskolan i Vänersborg, en av många skolor som ställer upp i Plan Internationals musiktävling #passthemic.

TEXT: SANNA WOLFF FOTO: PRIVAT

Kumlienskolan är en lite annorlunda skola där den ligger mitt i Sveriges största flyktingförläggning, Restad Gård. Här är alla nyanlända och eleverna kommer från hela världen.

– Det är fantastiskt att möta dessa barn, som trots sina fruktansvärda upplevelser, visar så mycket glädje och vilja att lära sig så mycket nytt, säger musikläraren Camilla Husberg. Hon var med om att starta skolan hösten 2013, när den första stora flyktingströmmen kom till Sverige från Syrien.

– Jag hade aldrig arbetat med något liknande tidigare. När vi skulle starta, tänkte jag på min egen uppväxt på 70-talet. Jag stod framför spegeln med ett hopprep som mikrofon och sjöng ABBA:s låtar på engelska, utan att förstå ett enda dugg vad jag sjöng. Men jag fick in den engelska språkmelodin. På samma sätt såg jag nu musiken som en väg för eleverna att lära in det svenska språket.

Att musiken står i centrum på Kumlienskolan är tydligt. Här lär man sig veckodagarna genom att sjunga dem och man hör ofta barnen sjunga på sångerna de lärt sig – under rasterna, i korridorerna eller på andra lektioner. Nu har hela skolan engagerat sig i tävlingen #passthemic. Det är, enligt Camilla Husberg, ett ypperligt tillfälle att arbeta med barnkonventionen och visa på

det arbete som pågår i världen för att värna barns rättigheter.

– Våra elever vet alltför väl hur viktigt det arbetet är eftersom deras erfarenheter av barns situation ute i världen säger något helt annat. Vi pratar ofta om att fred inte skapas någon annanstans långt borta, utan att fred i världen startar hos var och en av oss, i var och ens hjärta. Hur vi är mot varandra, varje dag.

Planen är att skriva en låt, alla elever tillsammans, och man är redan i gång. Vusal tycker att det hittills har varit en kul och spännande skaparprocess.

– Jag har skrivit text. Man tänker på en sak och pratar med en kompis om det. Jag vill berätta om att det är viktigt att barnen får vara där det är fred och inte krig.

Camilla Husberg lägger till:

– Att arbeta med musik tillsammans skapar en vi-känsla, där var och en är betydelsefull. Det viktiga är inte att vinna tävlingen. Det viktiga är hela processen, arbetet vi gjort tillsammans. Att eleverna är nöjda och stolta. På så sätt har vi redan vunnit mycket.

Vusal är lite mindre blygsam än sin lärare, och vågar redan gissa på resultatet.

– Jag tror att vi kommer vinna. Vi har en bra låt.

Jorden runt med Plan International

Nyheter om barns rättigheter och utveckling.

Databas med fokus på barnsoldater

I dag är tiotusentals barn soldater – det är ett brott mot Barnkonventionen. Barnen rekryteras både till statlig militär och till väpnade grupper och de rekryteras inte bara som soldater utan också som spioner, budbärare, kockar eller för sexuellt utnyttjande.

I slutet av februari lanserades för första gången en databas av människorätsorganisationen Child Soldiers International för att sätta ljuset på länder som utnyttjar barnsoldater. Den visar bland annat att 46 av FN:s 197 medlemsländer rekryterar barn under 18 år till sin militär. Sverige och 166 andra länder har skrivit under ett tilläggsprotokoll till Barnkonventionen som är tänkt att förhindra att barn utnyttjas i väpnade konflikter, och i 85 länder är det olagligt att rekrytera barn. Sedan fördraget lanserades år 2000 har FN befriat fler än 115 000 barnsoldater, men tiotusentals barn utnyttjas fortfarande.

FN:S SKAMLISTA ÖVER LÄNDER DÄR BARNSOLDATER REKRYTERADES 2017:

- Afghanistan
- Centralafrikanska republiken
- Colombia
- Demokratiska republiken Kongo
- Irak
- Mali
- Myanmar
- Nigeria
- Filippinerna
- Somalia
- Sydsudan
- Sudan
- Syrien
- Jemen

Systemskap och girl power i nytt projekt

#Metoo har tydligt visat att tjejers möjligheter att ta plats är begränsade. Patriarkala traditioner, normer och värderingar finns världen över, men tar sig olika uttryck. I ett nyskapande samarbete mellan Plan International och Fryshuset växer systemskapet mellan tjejer i Sverige och Senegal.

– Vi längtar efter att få skapa fler förutsättningar för tjejer att lokalt och globalt se sin egen potential. Att låta dem inspireras av varandra och ta plats där de själva väljer, genom musiken, i klassrummet, i familjen. Det här är startskottet på något stort, där nya berättelser kommer att synas och höras, tjejernas egna, säger Anja Frey, chef för Fryshuset i Stockholm

Det nya projektet Sisters Create stöttas av Svenska Postkodlotteriet och handlar om musik och yttrandefrihet och att ta till vara på den kraften som finns hos tjejer, att själva skapa förändringen de vill se.

– Vi bor i ett samhälle där flickor och barn är extra utsatta. Jag har fått möjligheten att höja min röst för dem, så att deras problem kan uppmärksammas och tas på allvar, säger Penda som rappar i Studio Timbuktu och kommer att delta i projektet Sisters Create.

I Senegal förväntas många tjejer ta ett stort ansvar för hushållssysslor. Föräldrar är ofta ovilliga att låta dem delta i aktiviteter utanför skolan och hemmet, i rädsla för att det kan vara osäkert eller anses olämpligt. I Sverige kämpar många tjejer med att våga ta plats. Många upplever en maktlöshet, att deras åsikter inte är viktiga nog att bli lyssnade till.

Fryshusets erfarenhet av att arbeta för ungas och flickors villkor i utsatta områden kopplas i projektet samman med Plan Internationals barnrättsperspektiv och långa erfarenhet av utvecklingssamarbete. Flickorna som deltar kommer att identifiera de problem som finns, lära sig om sina rättigheter, och genom musik bidra till förändring i sina samhällen.

– Tjejer i Sverige och Senegal får inspiration, utrymme och verktyg för att tillsammans skapa en hållbar förändring för jämställdhet. Genom att skapa nätverk för tjejer bildas en gemensam rörelse där de tar sin självklara plats och skapar sin framtid, säger Mariann Eriksson, generalsekreterare på Plan International Sverige.

Karolina och
Robert Dåderman.

Projektet i Egypten går ut på att stärka flickor och unga kvinnor.

FÖRETAGET SOM GÖR SKILLNAD FÖR FLICKOR

Genom att låta företaget vara med och finansiera ett av Plan Internationals projekt känner Robert och Karolina Dåderman att de är med och gör skillnad.

– Det har känts jättebra att se att det vi bidrar till faktiskt ger resultat, säger Karolina Dåderman.

TEXT: STINA BERGDAL FOTO: PLAN INTERNATIONAL

Sedan våren 2016 har Dådermans Kök & Badrum AB, som har 75 anställda, bidragit med närmare 1,5 miljoner till ett av Plan Internationals projekt för att stärka flickors och unga kvinnors rättigheter och lika villkor i Egypten. För några år sedan började de fördjupa sig i ämnet om kvinnlig könsstympning och bestämde sig för att det var något de ville vara med och motverka.

– Just det här projektet har vi stöttat i två år nu, men vi har varit faddrar hos Plan International sedan länge. Vi har förstått att flickor har det sämst i världen och att de i många länder blir förtryckta, könsstympade och måste gifta sig tidigt. Därför vill vi stötta just utsatta flickor, säger Robert Dåderman.

Finansieringen till projektet i Egypten pågår till sommaren 2018 och har bidragit till två olika delar. Den första delen handlar om att öka kunskapen om skadliga sedvänjor som könsstympning och barnäktenskap. Syftet var att färre skulle utsättas för dessa sedvänjor och att stärka flickor och kvinnor i fyra byar i centrala Egypten. Efter att halva projektiden hade gått sade hälften av de kvinnor som deltagit att de var beredda att ta ställning mot skadliga sedvänjor.

– Det känns jättebra att kunna se resultaten från det projekt vi finansierat och jag tänker att om alla gjorde likadant skulle det göra skillnad i världen, säger Karolina.

Projektets andra del handlar om politisk påverkan. För första gången tog Plan International, i samarbete med en rad centrala organisationer i området, fram en rapport om uppfyllandet av FN:s "Konventionen om avskaffande av diskriminering av kvinnor" i 14 länder i Arabvärlden. Under 2017 presenterades rapporten för FN både i New York och Genève och den kommer att fortsätta att användas i olika sammanhang framöver.

För att få andra företag att inspireras och själva vilja bidra med pengar till organisationer bestämde sig Robert och Karolina för att sätta klistermärken på företagets bilar med texten: "Vi skänker 10 procent av vår vinst till Plan International".

– Det hade varit väldigt trevligt om alla skänkte tio procent av sin vinst. Det gör ingen jätteskillnad för företaget – du har fortfarande 90 procent kvar. Men de där tio procenten kan göra stor skillnad i världen, speciellt om du har ett lite större företag, säger Robert.

Efter projektet i Egypten vill de fortsätta arbeta för flickors rättigheter genom andra projekt. Framöver vill de stödja projekt som motverkar barnsexhandel och hoppas kunna bidra till Plan Internationals arbete för att stoppa handel med barn.

– Just barns rättigheter är något vi brinner för, inte minst för att vi har egna barn, säger Robert.

BREVSKRIVNING I EN DIGITAL VÄRLD

Världen blir allt mer digital – och likaså kommunikationen på Plan International. Genom fadder-sidan Min sida blir det ännu lättare för faddrar att brevväxla med sina fadderbarn. Dessutom kommer svarstiden att förkortas.

TEXT: ALEXANDRA ELGUE

Genom att bli mer digitala kan Plan International se till att information blir mer tillgänglig för er faddrar. Via Min sida kan du när som helst uppdatera dig om ditt fadderskap. På Min sida kan du dessutom ändra dina kontaktuppgifter och se historik över dina brev till fadderbarnet – Min sida är en personlig sida för varje fadder helt enkelt.

Som barnfadder innebär Min sida inte bara ett effektivt och enkelt sätt att få den senaste informationen om ditt fadder-

barn, där kan du också skicka en hälsning digitalt.

Genom att skicka digitala fadderbrev direkt via Min sida, förkortas svarstiden avsevärt jämfört med att skicka fysiska brev. En digital hälsning innebär mindre administrativt arbete för de som hanterar fadderkorrespondensen och breven kan därför levereras snabbare.

GLÖM INTE ATT REGISTRERA DIN MEJL!

För att kunna aktivera ett konto på Min sida, och ta del av andra digitala utskick, krävs att du har en mejladress registrerad på ditt fadderskap. För att anmäla en ändring av mejladress eller registrera en helt ny mejladress kan Givarservice hjälpa dig.

Kontakta Givarservice på:

08-58 77 55 00 eller

fadder@plansverige.org

SKRIV-TIPS

Gitte och Tomas Berggren har varit faddrar hos Plan International i nästan 17 år. Under åren har de haft tre olika fadderbarn och brevväxlingen har blivit en stor del av deras fadderskap.

– Det är jättelärorikt och vi ser att pengarna gör skillnad. Det märks i brevskrivningen. De skriver mycket om sin skolgång och man ser till och med hur språket utvecklas, säger Gitte.

Hon tycker att den personliga kontakten är ovärderlig och uppmuntrar fler att brevväxla med sina fadderbarn. Här kan du ta del av Gitte och Tomas bästa tips för vad man kan skriva om när man vill brevväxla med sitt fadderbarn:

BERÄTTA OM ER SJÄLVA

1 Vi har berättat om oss själva, vår familj och våra nära, om närområdet där vi bor och försökt att förmedla hur det ser ut här.

KOM IHÅG ATT ALLT ÄR NYTT OCH SPÄNNANDE

2 Kom ihåg att de tycker att Sverige är exotiskt. Man kan skriva om väldigt enkla saker om hur livet är i Sverige, som att berätta om våra årstider.

STÄLL FRÅGOR

3 En väldigt viktig sak är att ställa frågor. Till exempel: vad går barnen i för skola, fråga om kamrater och om vardagen hos dem. Visa att du är nyfiken och bryr dig om deras vardag.

SKICKA FOTON

4 Vi försöker skicka mycket foton av olika slag. Vi skickar bilder när vi står i dunjackor och mössor så att de förstår att det är kallt här, när våra barnbarn åker skidor. De har kanske inte sett en skida, till exempel.

PRATA OM SKOLAN

5 Skolan har vi märkt är en rolig del. Det är både föräldrarna och barnen intresserade av. Vårt fadderbarns mamma skrev just att hon så gärna vill veta hur det fungerar i Sverige och hur det ser ut här.

PSSST!
Korta och kärnfulla brev är bäst.

FOTO: PRIVAT

FADDERRESOR 2018

FÖLJ MED PÅ EN OFÖRGLÖMLIG RESA

HÖSTEN 2018

DOMINIKANSKA REPUBLIKEN

i anslutning till höstlovet 25/10 – 6/11 2018

THAILAND & MYANMAR

En resa, två länder!

November/december (Närmare datum kommer)

VÅREN 2019

KAMBODJA

Februari 2019

(Närmare datum kommer)

INDIEN

Mars/april 2019

(Närmare datum kommer)

Minimum 20 deltagare krävs för att en resa ska bli av.
Mer information finns på www.plansverige.org/res-med-plan
Nyfiken? Besök blogg.plansverige.org

För frågor och anmälan kontakta Josefin Lundgren via e-post:
josefin.lundgren@plansverige.org eller telefon 072-204 52 17

TESTAMENTERA FÖR EN LJUSARE FRAMTID

Att testamentera är ett sätt att ge möjlighet åt andra. Genom att stödja Plan International bidrar du till vårt arbete för barns rättigheter i hela världen.

Vi arbetar tillsammans med barn för att se till att de får den utbildning och den trygga uppväxten de har rätt till. Plan International är religiöst oberoende och allt vårt arbete utgår från FN:s barnkonvention. Det går att slänka pengar, värdepapper, fastigheter eller andra värdeföremål.

Som barnrättsorganisation med 90-konto betalar vi ingen vinstskatt vid försäljningen. På det viset kan pengarna komma till ännu större nytta för barns rättigheter. Och kom ihåg att ingen gåva är för stor eller för liten.

Vi har lokala organisationer i varje land där vi är verksamma och ditt arv går direkt till Plan Internationals verksamhet i världen.

Vill du veta mer?

Kontakta Peter Asplund på:

peter.asplund@plansverige.org

0732 39 02 23

Eller gå in på plansverige.org/gavor/testamente

PLAN INTERNATIONALS ARBETE UNDER 2017 HAR BLAND ANNAT LETT TILL ATT:

**2 762 211 FLICKOR FÅTT BÄTTRE TILLGÅNG
TILL UTBILDNING**

**588 106 FLICKOR HAR FÖRBÄTTRAT SIN
SEXUELLA OCH REPRODUKTIVA HÄLSA**

**305 585 FLICKOR HAR DELTAGIT AKTIVT I
SAMHÄLLET OCH I LOKALT BESLUTFATTANDE**

MER DIGITALT!

Framöver kommer mycket av vår information finnas tillgänglig för dig digitalt. Du kommer kunna hitta information på webben, Min Sida och via våra sociala medier: Facebook, Twitter, Instagram och LinkedIn.

Har du inte redan registrerat din e-postadress kan du göra det genom att kontakta Givarservice på mejl eller telefon, så att du får tillgång till all information som vi skickar ut.

BARNETS RÄTTIGHETER I PRAKTIKEN

Jag och min klasskamrat håller på med ett gymnasiearbete där målet är att ta reda på om barnens rättigheter tillgodoses i en förskoleklass. Naivt antog jag att det väl måste vara så att barnets rättigheter alltid tillgodoses i svenska förskoleklasser?

I boken "Förskolebarnets Mänskliga Rättigheter" förklarar författaren hur Nanny-metoder – till exempel time-out – blivit populära under 2000-talet. Men också att en time-out kan bryta emot den svenska lagen. Författaren beskriver hur Nanny-metoderna enligt honom är gamla metoder i nya skepnader, hur skambeläggning och ignorering på nytt rekommenderas, men nu kallas det betänktetid, nödbroms och timeout-stolar. Överraskad av min nya insikt, slogs jag samtidigt av tanken att Nanny-metoder kanske fortfarande kan vara populära, och välanvända i förskolan.

Vi letade vidare och kom över den kritik som FN:s barnrättskommitté angående efterlevanden av Barnkonventionen riktat mot Sverige 2015. Kommittén rekommenderar i rapporten att alla yrkesgrupper som arbetar med barn i Sverige ska utbildas i bland annat vårdmetoder som undviker våld eller tvång och hur man kan upptäcka tecken på att barn far illa. Jag började känna mig allt mer osäker på om barnen i förskolan verkligen får sina rättigheter tillgodosedda.

Vi bestämde oss för att undersöka detta och veckan därpå genomförde vi intervjuer med såväl barn som vuxna i en förskoleklass. Jag upplevde att i just den här klassen, fanns det en öppen, trygg och möjlighetsfylld miljö, i vilken barnen får alla de

förutsättningar som de behöver för att kunna utvecklas! Pedagogerna hade också Barnkonventionen aktivt i åtanke.

Men, hur är det i övriga Sverige, Europa och världen då? Är förskoleklassklimaten lika bra och tillgodoses barns rättigheter lika bra där? Så sent som 2016 förbjöd Grönland, Mongoliet, Paraguay och Slovenien barnaga, samtidigt som det i varierande omfattning fortfarande är lagligt i såväl USA, Storbritannien som Kanada. Så länge barnaga fortfarande accepteras någons i världen, så kan vi inte säga att världen värnar om barns rättigheter, eller att rättigheterna tillgodoses. För hur ska ett barn som fruktar ett slag kunna känna sig tryggt?

Just därför måste Plan Internationals arbete inte bara handla om att göra det möjligt för oss barn och unga att höja våra röster, utan också kring att förändra och bekämpa skadliga sedvänjor och tankemönster kring fostran och utbildning. Först när dessa tankemönster och traditioner är borta kan barn tryggt få utvecklas till sin fulla potential.

Ville, Ungdomsrådet.

Returadress:
Plan Sverige, Box 92150
120 08 Stockholm

Posttidning B

RES TILL DOMINIKANSKA REPUBLIKEN

– ett grönskande, frodigt och fantastiskt vackert land

Dominikanska republiken ligger på ön Hispaniola och delar ön med grannlandet Haiti. Det var här som Christofer Columbus först satte sin fot när han anlände till Amerika. Hispaniola tillhör ögruppen Stora Antillerna och ligger mellan Kuba och Puerto Rico.

Vår resa erbjuder förutom en avkopplande semester i solen och värmen även möjligheten att få träffa ditt fadderbarn och ta del av några av de projekt som Plan International bedriver i Dominikanska republiken.

Vi har arbetat i Dominikanska republiken sedan 1987 och våra fokusområden är barns och tonåringars utbildning och utveckling, skydd mot våld och skydd mot katastrofer och katastrofriskreducering. Den tropiska hettan och luftfuktigheten som råder ger en ökad risk för orkaner under sensommaren.

Res med oss och upplev mer av landet än det som en "vanlig" resa hit kan erbjuda.

Reseperiod 25/10 – 6/11 2018

Läs mer på plansverige.org/res-med-plan